

Hamar, hamaika preso lagunak

JOXE AZURMENDI (IDAZLEA)

Jakin, denok badakigu, ez banda terroristakoak direla, eta ez banda terroristarekin kolaboratu dutela, ez banda terroristarekin zerikusirik batere sekula izan dutela. Eta denok badakigu, Madrilen ere badakitela hori. Orduan, gertatu den guztia da, estrategia batek azpian harrapatu dituela, geroz eta lotsagabeago dabilen «ETAren entornoa» desegiteko estrategiak. Beste ezer ez.

«ETAren entornoa» nahi duenak nahi duen bezála zermugatzten du.

Hasieran, gaizki informatuta ote dauden, hasten zara pentsatzen. «Ez da posible bestela!». Baina ez. Beharbada gaizki informatuta lehenengotan zebiltzan, ez dakit. Bitartean nahikoa informatu dira. Orain oso ongi, oso-oso ere ongi daude informatuta. Gure bulegoak miatuak dituzte aurretik, geure etxe pribatuetan sartu eta ibili dira epailearen baimenik gabe arakatzen, telefonoak aspaldian entzuten dituzte. Badakite dena, ez dagoena jakin nahi ez badute.

Etortzen da gero Acebes ministroa, eta jendaurrean deklaritzen du, dena euskal kulturaren onerako izan dela. Euskal kultura egiazkoaren onerako. Eta denok badakigu, berak ere bada kiela, badakigula guk ere, esaten duena ez duela sinesten. Baina hori berdin da, esan egiten du, estrategian hala dago idatzita gidoian, kontua papela egitea da.

Hitzak eta hitz egiteak balio dena aspaldi galdu dute. Ping, pong. Hitzak pilotak. Pilotak ez dio axola. Bota batera, bota bestera. Hiz-keta ping-pong bat besterik ez da. Hitzak ez dio axola. Tanta irabazteak bakarrik axola dio. Berdin da nola. Zinismo infinito bat. Harrokeria infinito bat. Bost axola egia, gezurra. «Bi tiro eta kito», esaten du norbaitek desesperatuta.

Egia eta gezurra estrategia baten

kapitulua direnean, zer gelditzen da? Hitzak ezer balio ez badu, hitz egin nahi ere ez bada, zer egin? Burla egiteko bakarrik hitz egiten denean?

Hildako bakoitzaren erantzulea ETA da. Baina oraindik ETA egotearen erantzule, zinismo hori, harrokeria hori da. ETA oraindik ere egotearen erantzule Madrilgo Gobernua da, politika espainola da, komunikabide espainolen parte handi bat da, mila eta mila aldiz lehenago, atxilotu dituzten hamar lagunak eta EGUNKARIA baino. Errudunak denok gara. Baina batzuk kausa direktoa gertatzen ari dira, luzeagora derrotatuen beste Bergarako Besarkada bat

bortxa arazteko beren estrategiarekin, bortxakeriaren soluzioa bortxakeria gehiagoan bilatuz.

Estatu biolentzia ziniko horrek, berriro ikusi behar izan dugunak atxiloteten modu teatral lotsagarrian, laurogeita bi urteko Martin Ugaldere kontuen blokeoan, EUSKALDUNON EGUNKARIAREN egoitzen itxieran ebazpen judizialik erakutsi ere gabe, dokumentuen konfiskazio arbitrarioetan beste bulego batzuetatik EGUNKARIAREKIN zerikusirik gabekoak, zer bilatzen zuen horrek denak? Euskal gizarteko bakea eta lasaitasuna agian?

Eusko Jaurlaritzak, hitz onak, auzia-

ren segimendua egingen omen du. Horretarako geu gara nahikoa. Horixe egin behar guk ere, besterik ezin dugu. Ezin du besterik Eusko Jaurlaritzak? Horrela bada, euskarak ez du Gobernuarik. Madrilgoa ez da euskararen komunitatearen Gobernua. Etsaia da. Jaurlaritza ere ez bada, euskararen komunitatea bere «egoera natural» babesgabean dago munduan.

Orduan galdera logikoa sortzen da, non eta nola behar duen babesa bilatu. Erantzunak zuzenagoak ala okerragoak izango dira. Baina galdera zen, batere egon behar ez zuena ~~gizarte~~ gizarte normal batean.

MARTINTXO

